

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΤΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΟΝ

Ἐν τῷ Παραοτήματι τοῦ ΙΓ' τόμου τοῦ Φιλολογικοῦ Συνδέσμου Κωνσταντινουπόλεως (σελ. 85) ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Mordtmann βιζαντιακὸν μολυβδόβουλον, προερχόμενον ἐκ τῆς Ἰδίας αὐτοῦ συλλογῆς, φέρον ἐπὶ μὲν τῆς ἐμπροσθίας ὅψεως σταυροειδὲς μονογοράφημα, ἀναλυόμενον εἰς **Θεοτόκε βοήθει**, ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τέσσαρας μικροὺς σταυρούς, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας τὴν ἔξης ἐπιγραφήν:

ΗΓΟ
Ιω R' СΠ' S
СТРАТИГ'
МАКЕД'
[Γρ]ηγο-
[ε]ίφ β(ασιλικώ) σπ(αθαρίφ) και
στρατιών
Μακεδ(ονίας) Ρ)

Τὸ μολυβδόβουλον τοῦτο ὁ Μεριππαῖς τάσσει χρονολογικῶς εἰς τὴν
εποίην Λέοντος Εὐτοῦ Αρμενίου (813-824) καὶ συμβεῖ ὅτι σύντονος αὐτῷ εἰς τὸν
άνεψιον τοῦ Λέοντος Γοργοδού, τὸν πατέρα τοῦ Πτερούτον, θυτικὰ¹
κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ θείου αὐτοῦ, καταγράφει τοιλὰ ἀνώτατα στρατιωτικὰ
ἄξιωματα.

Μετὰ τὴν τραγικὴν δολοφονίαν Λέοντος τοῦ Ε', διαδεχθεὶς αὐτὸν Μιχαὴλ Β', ὁ Τραυλός, προσηρέχθη κατ' ἀρχὰς λίαν ἐπιεικῶς πρὸς τὸν Γοηγόριον Πτερωτόν, ἀφῆσας αὐτὸν εἰς τὴν στρατιωτικὴν θέσιν ἵνα κατεῖχεν. Οὗτος ὅμως δὲν ἔπαινε μνησικῶν καὶ τρέφων ἄσπονδον μῖσος κατὰ τὸν βασιλέως Μιχαὴλ, ἀναγκάσας αὐτὸν νὰ τὸν ἔξοδίσῃ εἰς τὴν νῆσον Σκῦρον, ὅπου ἔμεινε μέχρι τοῦ 822. Κατὰ τὴν ἐκραγεῖσαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μεγάλην στάσιν τοῦ στρατηγοῦ Θωμᾶ, δι Γοηγόριος Πτερωτὸς κατέψυγε πρὸς αὐτὸν, ζητήσας νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν κατὰ τὸν βασιλέως Μιχαὴλ ἀγῶνα, διὰ νὰ ἐκδικήσῃ τὸν θάνατον τοῦ θείου αὐτοῦ Λέοντος. Όστρατηγὸς Θωμᾶς, ἀναγνωρίζων τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ ἐμπειρίαν, κατέστησεν ἀρχιγέροντας σώματος δεκακισκελίων ἀνδρῶν καὶ ἀπέστειλε εἰς Θράκην, ὡς πρωτοπορείαν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, ἃς συνεκέντησον διὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

1) Ως γνωστόν, τὸ Θέμα Μακεδονίας περιελάμβανε τὸ πλεῖστον τῆς Θράκης περιβάλλον πανταχόθεν, ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους μέχρι τοῦ Εὔξείνου Πόντου. τὸ κατά πολὺ μικρότερον Θέμα τῆς Θράκης.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ μακροῦ καὶ περιπετειώδους ἀγῶνος πρὸς τὸν βασιλέα Μιχαὴλ, δὲ Γρηγόριος Πτερωτὸς παρέμεινεν εἰς τὸν κυριωτέρων συνεργατῶν τοῦ στρατηγοῦ Θωμᾶ, ἀγωνισθεὶς ἐκθύμως πρὸ τῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντίνουπόλεως κατὰ τὰς γενομένας ἐπιχειρήσεις διὰ τὴν ἄλωσιν αὐτῆς. "Οταν δῆμος εἰδεν ὅτι αἱ κατ' ἐπανάληψιν ἔφοδοι κατὰ τῆς Πόλεως ἀπέτυχον καὶ προησθάνθη τὸ ἀτυχὲς τέλος τῆς στάσεως, ἐξήτησε νῦν ἀποχωρισθῆ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Θωμᾶ μετὰ τοῦ ὑπὸ αὐτὸν στρατοπέδου τῶν πολιορκητῶν. Οὐ στρατηγὸς Θωμᾶς κατενόησεν ἐκ τῆς κινήσεως ταύτης τοῦ Γρηγορίου Πτερωτοῦ, διτὶ οὗτος ἐσκόπει νὺν στραφῆ κατ' αὐτοῦ, συνενούμενος μετὰ τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ καὶ προλαμβάνων τὸν κίνδυνον, προσέβαλε μεμονωμένον τὸν Πτερωτὸν καὶ ἐνίκησε κατὰ κράτος, πεσόντα καὶ αὐτὸν ἐν τῇ μάχῃ, τὸ ἔαρ τοῦ 823.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἀνωτέρῳ μολυβδοβούλου ὑπὸ τοῦ Mordtmanni εἰς Γρηγόριον τὸν Πτερωτόν, δὲν φαίνεται εἰς ἡμᾶς ἀκριβῆς, διότι ἡ τεχνοτροπία αὐτοῦ δὲν συμφωνεῖ πρὸς τοὺς χρόνους ἡμῶν¹ οὓς ἐζησεν οὗτος,

Ἡ κατηγορία εἰς ἥν ἀνήκει τὸ μολυβδοβούλον τοῦ στρατηγοῦ Μακεδονίας Γρηγορίου εἶναι μία τῶν μεγιστῶν τῆς Βαλαντιακῆς συγιλλογαφίας, χρονολογικῶς τασσομένη εἰς τὴν δεύτην καὶ τελετὴν ἑκατονταετηρίδα, ἀποτελεῖδ² ἔξιτελλον πλινιοτέρας κατηγορίας ἐν τοῖς μολυβδοβούλοις περούσιν ἐπὶ τῆς ἐμπορούμενας ὑφασμάτων σταυροφορίας πονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς **Κύριε ἡ Θεοτόκε βοήθει** καὶ ἐπὶ τῆς ὁμοίας ὕσπαστρως σταυροειδὲς μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κτήτορος τοῦ μολυβδοβούλου, ἔχον ἐνίστε εἰς τὰς γωνίας τῶν σκελῶν ἐπιγραφὴν δηλοῦσαν τὸ ἀξιώμα αὐτοῦ.

Ἡ κατηγορία αὕτη τάσσεται χρονολογικῶς εἰς τὴν ἑβδόμην ἑκατονταετηρίδα³ ἡ τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς δύδοντος. Ωσαύτως εἰς τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς δύδοντος ἀνήκουσι τὰ μολυβδόβουλλα τὰ φέροντα τὸ αὐτὸν σταυροειδὲς μονογράφημα ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὅψεως, ἔχον ἐνίστε εἰς τὰς γωνίας τῶν σκελῶν τέσσαρας μικροὺς σταυροὺς καὶ ἐπὶ τῆς διπισθίας, ἀντὶ τοῦ μονογραφήματος ἐπιγραφὴν ἀναγράφουσαν τὸ ὄνομα καὶ ἐν ᾧ πλείστα ἀξιώματα τοῦ κτήτορος τοῦ μολυβδοβούλου. Βραδύτερον εἰς τὰς γωνίας τῶν σκελῶν τοῦ στραυροειδοῦς μονογραφήματος **Κύριε ἡ Θεοτόκε βοήθει** τίθενται αἱ λέξεις **τῷ σῷ δούλῳ**, ἀπὸ τῶν μέσων περίπου τῆς δύδοντος καὶ καθ' ὅλην τὴν ἐννάτην ἑκατονταετηρίδα.

Τὸ ἀνωτέρῳ μολυβδόβουλον τοῦ στρατηγοῦ Μακεδονίας Γρηγορίου φέρει τέσσαρας μικροὺς σταυροὺς εἰς τὰς γωνίας τῶν σκελῶν τοῦ στραυροειδοῦς μονογραφήματος ἀντὶ τῶν λέξεων **τῷ σῷ δούλῳ** καὶ δύναται νὺν τιχθῆ εἰς τὰ παλαιότερα ὑποδείγματα τῆς κατηγορίας ἥτοι εἰς τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς δύδοντος ἑκατονταετηρίδος. Εἴναι ἐπομένως πολὺ προγενέστερον τῶν ἀρχῶν τῆς ἐννάτης ἑκατονταετηρίδος, ἐποχῆς καθ' ἥν ἐμφανίζονται

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ